

Rozsudok súdneho dvora

10. február 2000 (1)

(Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov – Určenie uplatniteľnej legislatívy – Dočasní pracovníci vyslaní do iného členského štátu)

Vo veci C-202/97,

PODANIE Súdnemu dvoru podľa článku 177 Zmluvy o ES (súčasný článok 234 ES) Arrondissementsrechtbank te Amsterdam, Holandsko na začatie prejudiciálneho konania v konaní pred týmto súdom medzi

Fitzwilliam Executive Search Ltd, obchodujúca pod názvom 'Fitzwilliam Technical Services',

A

Bestuur van het Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen

O výklade článku 14(1)(a) Nariadenia Rady (EHS) č. 71/14 zo 1971. júna 11 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva a článku 11(1)(a) Nariadenia rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktoré uvádza postup pre výkon Nariadenia (EHS) č. 1408/71 vo verziách kodifikovaných nariadením rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (ÚV 1983 L 230, str. 6) a v znení úprav v čase daných udalostí, (...)

Na tomto základe,

SÚDNY DVOR

V odpovedi na otázku predloženú Arrondissementsrechtbank te Amsterdam, rozsudkom z 22. mája 1997 týmto rozhoduje nasledovne:

- 1. Článok 14(1)(a) Nariadenia (EHS) č. 1408/71 Rady zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva, vo verzii kodifikovanej Nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 a v znení úprav v čase daných udalostí sa vykladá tak, že pre využitie výhod uvedených v danom ustanovení, podnik, ktorý z jedného členského štátu dočasne poskytuje pracovníkov podnikom so sídlom v inom členskom štáte, musí riadne naďalej vykonávať svoje aktivity v prvom štáte.**
- 2. Podnik, ktorého predmet činnosti je zabezpečovanie dočasných pracovníkov riadne vykonáva svoju činnosť v členskom štáte, v ktorom má sídlo, ak bežne vykonáva v danom členskom štáte významné aktivity.**
- 3. Článok 11(1)(a) Nariadenia rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorý definuje postup implementácie Nariadenia č. 1408/71, vo verzii kodifikovanej Nariadením č. 2001/83, a v znení úprav v čase daných udalostí sa vykladá tak, že certifikát vydaný inštitúciou určenou kompetentnými orgánmi členského štátu je záväzný pre inštitúcie sociálneho zabezpečenia iného členského štátu ako potvrdenie, že daní pracovníci vyslaní podnikom, ktorý zabezpečuje dočasných pracovníkov majú sociálne poistenie v systéme sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom má podnik sídlo.**

Avšak, ak majú inštitúcie iného členského štátu pochybnosti o správnosti skutočností, z ktorých certifikát vychádza alebo o správnom právnom posúdení daných faktov a následne o konformite informácií obsiahnutých v certifikáte s Nariadením č. 1408/71 a obzvlášť v jeho článku 14(1)(a), vydávajúca inštitúcia je povinná preveriť dôvody pre vydanie certifikátu a v prípade potreby certifikát odobrať.